

Arbejde, men skulle opretholdes ad Lovens Vej som fødte Medlemmer; eller ogsaa maa de have en udpræget Mistillid til de Mennesker, de arbejde iblandt, saa at de mene, at disse ikke skulde ville vælge dem, men af ganske uvedkommende Grunde ikke vilde have med dem at gøre som Medlemmer af Skolekommissionen. Jeg mener, at en saadan Henvendelse som denne fra Repræsentanterne for den danske Præsteforening.....

Formanden: Jeg anmoder det ærede Medlem om ikke at opholde sig længere herved, da det staar i en meget fjern Forbindelse med den foreliggende Sag.

Povlsen: Jeg vilde saa gerne have en Lejlighed til at paatale denne Henvendelse; og jeg har ikke kunnet finde nogen anden.

Formanden: Det har det ærede Medlem jo ogsaa faaet Lov til.

Povlsen: Jeg vil da blot udtale Haabet om, at Henvendelsen vil faa den modsatte Virkning af det, den tilsigter.

Jeg mener altsaa ligesom den højtærede Kultusminister, at der foreligger et Grundlag at bygge paa, og jeg haaber, der skal kunne bygges videre derpaa. Jeg vil atter sige, at en obligatorisk Undervisning for Ungdommen haaber jeg aldrig, man skal komme til. Det maa være en frivillig Sag, om Ungdommen vil møde paa disse Skoler, for ellers tror jeg ikke, der kommer stort ud af Arbejdet. Men møder Ungdommen frivilligt, og giver man den en virkelig værdifuld Undervisning, skal denne ogsaa nok virke til at drage flere og flere til. Jeg er tilbøjelig til at mene som den højtærede Kultusminister, at det vil være nok saa praktisk i Stedet for at nedsætte en Kommission i dette Øjeblik at henstille til Kultusministeren at foretage et forberedende Arbejde paa dette Omraade, og det er mit Haab, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil kunne slutte sig dertil.

Wulff: Ligesom de foregaaende Talere har ogsaa jeg med megen Sympati lyttet til det Foredrag, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), forleden Dag holdt. Jeg er i det store og hele enig med ham, og det ere vi jo for saa vidt allesammen. Det er sikkert, at der forsømmes meget med Hensyn til de unge Mennesker i Aarene

fra Konfirmationsalderen op til 17—18 Aars Alderen. Det er et Tidsrum, som man paa mange Maader og af mange Grunde har haft Opmærksomheden henvendt paa i vore Dage, ogsaa fordi den opvoksende Ungdom, særlig i Byerne, i den Tid tidt paa en højst uheldig Maade kommer til at foregribe sin Stilling ved i Stedet for at lære et eller andet nyttigt Fag at beskæftige sig med, Bydrenge- eller anden lignende Virksomhed, som er af ganske forbigaaende Betydning, og som efter nogle faa Aars Forløb, naar de ere blevne for gamle til at bruges dertil, har bragt dem i en saadan Stilling, at de næsten ere unyttige Medlemmer af Samfundet, næsten uskikkede til noget ordentligt produktivt Arbejde. Det vilde være meget ønskeligt, om de Aar kunde benyttes bedre, og for saa vidt kunde jeg have ønsket, at de ærede Forslagsstillere havde faaet deres Ønske fuldt opfyldt om at faa Sagen og de Tanker, som ere fremsatte, overvejede af en Kommission. Naar man nu foreslaar her fra Flertallets Side at stille en Opfordring til Ministeren om at indsamle Oplysninger, vil det ganske vist ogsaa være en nyttig Forberedelse, men det forekommer mig, at det er forholdsvis magert, dersom ikke dette Arbejde kombineres med en Overvejelse af, hvad der af de indsamlede Oplysninger, særlig fra Udlandet, maatte vise sig at passe paa vore Forhold. Og jeg vilde ønske, at den Gerning, som den højtærede Minister maatte paatage sig, kunde udvides lidt, saaledes at det ikke blev den blotte Indsamling af Oplysninger, navnlig fra Udlandet; for jeg tror egentlig, at det, man der har sat i Scene, er ret godt bekendt blandt de interesserede. Jeg tror snarere, det kunde være af Betydning at faa at vide, hvad vi selv have udrettet; det er mindre bekendt, men en Overvejelse af praktiske Folk og Skolemænd af, hvad der kunde gøres paa Basis af disse Oplysninger, tror jeg vilde være heldig.

Et Moment, som spiller en stor Rolle for den bayerske Skolemænd, som Ordføreren for Forslagsstillerne omtalte, Kerschesteiner, og som han i øvrigt ikke er ene om at have fremdraget, men som man ser fremdraget rundt omkring i de forskellige Lande, ogsaa hos os, er det Forhold, som man mener er til Stede, at Skolen, saaledes som den har udviklet sig i vor Levetid, er bleven for abstrakt, for meget er bleven en Skole i boglige Kundskaber, saaledes at den ikke alene ikke bidrager til at dygtiggøre Børnene og give dem Lyst til Haandens Gerning af den ene